

Arrest

nr. 248 849 van 9 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 november 2020.

Gelet op de beschikking van 17 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig verzoek om

internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar er geen geloof kon gehecht worden aan zijn beweerde problemen met het Mahdi leger. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 204 189 van 23 mei 2018.

In het kader van zijn tweede verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”. Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 219 047 van 27 maart 2019.

In het kader van zijn derde verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”. Hij diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet. Hij baseert zijn huidig verzoek andermaal op de asielmotieven die hij reeds aanhaalde in het kader van zijn voorgaande verzoeken. Hij herhaalt in het verleden door leden van het Mahdi leger te zijn bedreigd. Zijn broer zou in 2015 door de groepering op straat gedood zijn nadat men hem verkeerdelijk voor verzoeker aanzag. Hij herhaalt dat zijn problemen met het Mahdi leger nog steeds actueel zijn daar men nog steeds aan de macht is in de regio. Daarnaast herhaalt hij dat hij in België wil blijven daar zijn dochters en zijn kleinkinderen in België verblijven. Ook zijn echtgenote bevindt zich in België. Hij legt geen documenten neer ter staving van zijn vierde verzoek.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken

vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5. Verzoeker stelt dat: "Het lijkt wel alsof, indien men een negatieve beslissing ontvangt van het CGVS, men gedoemd is om een negatieve beslissing te ontvangen m.b.t. de volgende aanvraag.". De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

6. Een verwijzing naar de algemene situatie in Irak volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

7. Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, wijst de Raad er op dat de bestreden beslissing wordt genomen in overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarbij de commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De door verzoeker aangebrachte nieuwe elementen werden in het licht van beide artikelen onderzocht. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

8. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de informatie waarnaar

wordt gerefereerd waaruit blijkt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie bij die aantoont dat de door verweerder aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is en dat er zich een andere conclusie opdringt.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

9. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 13 november 2020, voert verzoekende partij aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat haar hele familie thans in Europa woont. Zij vervolgt dat er voor haar ook geen opvangmogelijkheden zijn in Irak aangezien zij al zeer lang weg is uit haar land van herkomst. Verzoekende partij wijst erop dat zij daardoor ook dreigt in een situatie terecht te komen van verregaande deprivatie. Verzoekende partij herinnert er aan dat haar vrees voor de sjitische milities omwille van haar hulp aan de Amerikanen, reëel is nu ook haar broer werd vermoord. Verzoekende partij benadrukt tevens dat zij hier al zo lang is en dan ook verwesterd is, haar familie hier woont en zij geen opvang zal hebben in Irak: verzoekende partij is dan ook van oordeel dat al deze nieuwe elementen een nieuw onderzoek

rechtvaardigen. Voor het overige verwijst verzoekende partij naar het verzoekschrift en haar vraag tot horen.

Verzoekende partij voert aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat haar hele familie thans in Europa woont. De Raad wijst dienaangaande op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld: *"In het kader van onderhavig verzoek beperkt u zich weerom tot het louter volhouden in uw eerdere verklaringen en u bouwt hier zonder meer op voort. U verwijst andermaal naar uw problemen met het Madhi leger. In het kader hiervan stelt u dat uw problemen nog steeds actueel zijn, dat de situatie in Irak niet gewijzigd is en dat het Madhi leger nog steeds aan de macht is in het land. Voorts verklaart u opnieuw niet te kunnen terugkeren naar Irak aangezien uw voltallige familie in België verblijft. Dient echter te worden opgemerkt dat deze elementen reeds aan bod kwamen in uw voorgaande verzoeken om internationale bescherming. Het mag duidelijk zijn dat, in het licht van de bevindingen die werden gedaan in het kader van uw voorgaande verzoeken om internationale bescherming, het louter herhalen van uw eerdere verklaringen alsook het afleggen van bijkomende verklaringen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd geenszins kunnen volstaan om de eerdere appreciatie om te vormen."* Het door verzoekende partij louter opnieuw herhalen, is geenszins van aard hier een ander licht op te werpen.

De Raad merkt verder op dat verzoekende partij nalaat verder toelichting te geven over en te concretiseren met welke specifieke elementen omtrent het feit dat haar hele familie thans in Europa woont, onvoldoende rekening zou zijn gehouden (en hoe dit tot een ander besluit van de commissaris-generaal zou kunnen leiden).

In het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming heeft de commissaris-generaal omtrent haar familie het volgende vastgesteld: *"Concernant le fait que vos deux filles sont en Belgique, que vous souhaitez rester auprès d'elles et de vos petits-enfants, et que vous n'avez plus de famille en Irak, il convient de souligner que ces éléments ne peuvent, en aucun cas, être rattachés à l'un des critères retenus par la Convention de Genève du 28 juillet 1951. En effet, ils ne peuvent pas être assimilés à une persécution du fait de votre race, de votre religion, de votre nationalité, de vos opinions politiques ou de votre appartenance à un groupe social telle que prévue par l'article 1er, paragraphe A, alinéa 2 de la Convention de Genève précitée."* De commissaris-generaal heeft dienaangaande in het kader van haar derde verzoek het volgende vastgesteld: *"S'agissant du fait que votre fille chez qui vous vivez est Belge, il convient de rappeler à cet égard qu'aux termes de l'article 57/6 de la loi du 15 décembre 1980, si le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides est en premier lieu compétent pour reconnaître ou refuser de reconnaître la qualité de réfugié, au sens de l'article 48/3, ainsi que le statut de protection subsidiaire défini par l'article 48/4, à l'étranger visé à l'article 53, en revanche ledit article 57/6 ne prévoit pas qu'il se prononce sur les demandes d'autorisation de séjour."* Verzoekende partij heeft het feit dat haar familie in Europa verblijft dus reeds meermaals en herhaaldelijk in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming ingeroepen. Het louter opnieuw aanhalen ervan, werpt geen ander licht op hetgeen toen werd geoordeeld, en het vormt aldus geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij vervolgt dat er voor haar ook geen opvangmogelijkheden zijn in Irak aangezien zij al zeer lang weg is uit haar land van herkomst, en daardoor ook dreigt in een situatie terecht te komen van verregaande deprivatie. De Raad merkt op dat socio-economische overwegingen, zoals opvang/huisvestingsperspectieven, slechts relevant zijn in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoekende partij zijn echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren.

Verzoekende partij benadrukt tevens dat zij hier al zo lang is en dan ook verwesterd is. Het feit dat verzoekende partij verwesterd zou zijn, is een bewering waarvan zij niet aantoonbaar is. Verzoekende partij toont op geen enkele manier concreet aan dat haar lang verblijf in België haar verwesterd zou hebben gemaakt dat zij haar leven in Irak niet opnieuw zou kunnen opnemen. Het volstaat niet om zeer algemeen op te merken dat zij verwesterd zou zijn, doch men dient een dergelijk risicoprofiel *in concreto* aannemelijk te maken, waar verzoekende partij echter in gebreke blijft.

Gelet op het voorgaande kan verzoekende partij niet worden gevolgd waar zij van oordeel is dat al deze voorgaande (nieuwe) elementen een nieuw onderzoek zouden rechtvaardigen.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het kort herhalen van haar relaas en vrees, en het verwijzen naar het verzoekschrift en haar vraag tot horen, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 13 november 2020 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS